

[Indenrigsministeren.]

Loven, der kun kommer til Anvendelse paa Levnedsmidler, der udbydes til Salg, har til Hensigt at sikre, at Levnedsmiddelfremstillingen sker under Former, som tilfredsstiller alle rimelige Krav til *Sundhed* og *Renlighed*, og at Omsætningen præges af *Ærlighed*, saaledes at Publikum altid kan være paa det rene med, hvad de Varer, som udbydes til Salg, indeholder.

Fra Lovens Bestemmelser er undtaget forskellige Omraader, hvor der i Henhold til særlige Love eller i Medfør af Love er udfærdiget særlige Regler vedrørende visse Levnedsmidler. — Denne Begrænsning er sket for at undgaa dobbelte Kontrolregler. Saafremt der inden for de undtagne Omraader skulde gælde Regler, som ikke er paa Højde med Kravene i Lovforslaget, maa jeg anse det for rettest, at man søger disse Mangler afhjulpet gennem Tilføjelser til vedkommende Særlovgivning fremfor at udvide nærværende Lovforslag til ogsaa at omfatte de nu undtagne Omraader, idet man ellers havner i et dobbelt Kontrolsystem, der vil kunne medføre betydelige Vanskeligheder, navnlig fordi Kontrollen ofte udøves af forskellige Organer.

I Lovforslagets Kapitel I indeholdes især Regler om, hvilke Krav der maa stilles til de Personer, som beskæftiges med Levnedsmidler, og til de Lokaler m. v., hvor Levnedsmidlerne findes. Som det vil ses af de enkelte Bestemmelser, er der kun Tale om saa selvfølgelige Krav, at det i og for sig kunde synes overflødigt at lovfæste dem. Men desværre viser Erfaringen, at ikke alle, der er beskæftigede med Levnedsmidler, har tilstrækkelig Forstaaelse af, hvor betydningsfuld deres Virksomhed er i samfundsmæssig Henseende, og for disse enkelte er det derfor nødvendigt at fastsætte visse Minimumskrav til Renlighed og Orden. For langt den overvejende Del af vore Levnedsmiddelvirksomheder vil disse Regler imidlertid kun være Selvfølgeligheder, der ikke vil berede dem Vanskeligheder at efterkomme, men tværtimod være til Gavn, idet enkelte konkurrerende Virksomheder, der maaske ellers kunde være fristet til at være mindre samvittighedsfulde paa enkelte af disse Punkter, nu tvinges til at overholde Lovens Renligheds- og Sundhedsforskrifter.

I Henhold til Kapitel II kan der af Indenrigsministeren efter Forhandling med Handelsministeren, eventuelt ogsaa Landbrugsministeren, gives nærmere Regler om, hvilke Krav der af sundhedsmæssige Grunde maa stilles til de enkelte Levnedsmidler, og Udfærdigelsen af saadanne Regler vil for at

sikre, at ingen berettiget Interesse bliver krænket, altid ske i Samraad med de interesserede Erhvervsorganisationer.

Endvidere kan Indenrigsministeren ligesom efter den nugældende Levnedsmiddelov give Regler om Indholdet af Levnedsmidler, der forhandles under de for de enkelte Levnedsmidler brugelige Betegnelser, samt om Indholdet af Levnedsmidler, for hvilke der er foreskrevet bestemte Betegnelser. Ogsaa disse Regler vil kun blive udfærdiget, efter at Erhvervene har haft Lejlighed til at udtale sig.

Hensigten med de omtalte Regler er netop at skabe den tidligere nævnte Ærlighed i Levnedsmiddelhandelen, og Loven kan saaledes kun være til Gavn for alle, der bestræber sig for at fremstille og afsætte gode og sunde Levnedsmidler.

Tilsynet skal efter Lovens Kapitel III udføres af de Myndigheder, som allerede under den nuværende Lovgivning beskæftiger sig hermed. Da de tilsynsførende udøver deres Virksomhed under Ansvar efter Straffeloven, behøver Levnedsmiddelbranchen næppe at være Frygt for, at Fabrikationsmetoder gennem Tilsynet kommer til Konkurrenternes Kundskab. Tilsynets Opgave er alene at kontrollere, at alle Led af Levnedsmiddelvirksomheden foregaar under betryggende Former i sundhedsmæssig og hygiejnisk Henseende, og at Varen udbydes til Publikum paa ærlig og hæderlig Maade.

Jeg skal i øvrigt tillade mig at henvise til Bemærkningerne til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget og skal herved anbefale det til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om ekstraordinært Tilskud til Kommunerne*.

Sidste Aar ydedes der i Henhold til Lov Nr. 187 af 16. April 1941 et ekstraordinært Tilskud af Statskassen paa 5 Mill. Kr. til Nedbringelse af Kommunerne Sygehusudgifter. Tilskuddet fordeltes efter Folketallet pr. 5. November 1940 blandt de Kommuner, som faar Tilskud til Sygehusudgifterne fra den fælleskommunale Udligningsfond.

Finansministeren har allerede over for Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1942—43 givet Tilsagn om, at Regeringen vil medvirke til, at der for Finansaaret 1942—43 søges tilvejebragt Hjemmel til at yde Kommunerne et lignende Statstilskud, og i Henhold hertil fremsættes nærværende Lovforslag.

Jeg skal ogsaa anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget.